

Arrest

nr. 317 035 van 21 november 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. LOOS
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op het arrest van 23 mei 2024 met nr. X waarbij de debatten worden heropend en de terechtzitting wordt bepaald op 12 juli 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat D. WALPOT, loco advocaat B. LOOS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker dient op 22 februari 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 14 juni 2022.

Op 15 september 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, K.M., verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en 20 jaar oud te zijn. U bent Pashtoun van origine en soennitisch moslim. U bent afkomstig van het dorp Baba, district Rodat, provincie Nangarhar. Hier woonde u samen met uw ouders, uw grootmoeder, uw vijf broers, uw zus en vier ooms. U had nog een andere broer die overleden is en een oom die vermist is. Twee à drie jaar voor uw vertrek uit Afghanistan is uw gezin, samen met uw grootmoeder, verhuisd naar Kabul Kamp (ook: Shahidano Mina) in Rodat. Sinds uw verhuis verbleef u wel nog regelmatig in het dorp en spendeerde u de helft van de tijd bij uw ouders in Kabul Kamp en de helft van de tijd bij uw ooms in Baba. Momenteel bevindt een van uw nonkels zich in Turkije, een andere oom bevindt zich in Servië en de overige ooms wonen nog steeds in Baba dorp. S., uw broer, bevindt zich momenteel in Turkije. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. U ging tot de 7e graad naar school en ging ook vier jaar naar de madrassa. Soms bezocht u uw vader op zijn werk en heel soms hielp u hem met zijn job in de fabriek.

Uw problemen begonnen toen u naar de madrassa ging. Uw leerkracht, Qari H., stuurde regelmatig jongeren naar de taliban. Hij begon op een bepaald moment uzelf en drie andere personen voor te bereiden op een vertrek naar een trainingskamp van de taliban. Twee maand later stuurde hij u, samen met de drie andere personen, effectief naar een moskee in Gorgoray. In deze moskee waren ongeveer 14 à 15 talibs aanwezig, maar er waren daar ook nog andere mensen voor gebed. U werd niet bewaakt en diezelfde nacht besloot u deze moskee te verlaten. U wandelde naar de stroom in de buurt, stak die over en overnachtte vervolgens in de velden. De volgende ochtend wandelde u naar de weg waar u een dorpeling tegenkwam die u naar uw dorp terugbracht. U heeft daarna nog twee dagen in het huis van uw oom verbleven in uw dorp, waarna uw vader u wegstuurde uit Afghanistan. De derde of vierde dag na uw ontsnapping uit de moskee werd uw vader door de taliban aangesproken in het dorp met de vraag waar u zich bevond. Uw vader antwoordde hen dat u richting Iran vertrokken was.

U verliet Afghanistan in de zomer van 2018 of 2019, u was toen 18 of 19 jaar. U reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Roemenië en Frankrijk naar België waar u op 21/02/2021 toekwam. Daags nadien diende u ook een verzoek om internationale bescherming in.

Bij binnenkomst in België verklaarde u geboren te zijn op 28/02/2004. Op 3/03/2021 vond er een leeftijdsonderzoek plaats waaruit bleek dat er met redelijke zekerheid besloten kan worden dat u op deze datum een leeftijd had van 22,5 jaar, met een standaarddeviatie van 1,7 jaar.

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u kopieën neer van uw taskara en die van uw vader. U diende ook een brief in van uw sociaal assistent in uw opvangcentrum.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst merkt het Commissariaat-Generaal (CGVS) op dat uw algemene geloofwaardigheid reeds wordt aangetast door uw verklaringen over uw minderjarige leeftijd op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ, punt 4). Het CGVS verwijst naar de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij op 8 maart 2021 in verband met de medische test tot vaststelling van uw leeftijd. Die beslissing toont aan dat u, op deze datum, ouder was dan 18 jaar, waarbij 22,5, met een standaarddeviatie van 1,7 jaar, een goede schatting is. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gaf u als geboortedatum het door de Dienst Voogdij toegewezen geboortjaar aan, namelijk 2002 (CGVS, p. 4). U verklaart hierbij dat u niet weet in welk jaar u bent geboren volgens de Afghaanse kalender, maar geeft aan dat u volgens uw taskara 8 jaar oud was in het jaar 1387 (i.e., 2008). Dit zou dus betekenen dat u in het jaar 2000 geboren bent. Het dient hierbij opgemerkt te worden dat uit uw verklaringen blijkt dat de foto van uw taskara reeds lang geleden naar u werd gestuurd en dat u deze al in uw bezit had in Servië (CGVS, p. 3). Dit betekent dat u deze foto's ook al bij u had tijdens uw aankomst in België waardoor u daar dus uw correcte leeftijd had kunnen geven. Hierbij dient ook gesteld te worden dat u in Roemenië wél een meerderjarige leeftijd opgaf, u verklaarde daar namelijk geboren te zijn op

1/01/2002. Door bewust een jongere leeftijd op te geven tijdens uw interview op DVZ heeft u dan ook getracht de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden, wat de algemene ongeloofwaardigheid van uw verklaringen bij voorbaat aantast.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban. Er kan echter geen geloof gehecht worden aan uw beweerde problemen met de taliban omwille van onderstaande redenen.

Ten eerste slaagt u er niet in de gedwongen rekrutering van de taliban aannemelijk te maken. Vooreerst dient er op gewezen te worden dat uit de beschikbare informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de taliban zelden gebruik maakt van individuele en gedwongen rekrutering omdat ze voldoende vrijwilligers hebben die zich bij hen willen aansluiten. Rekrutering door de taliban wordt meestal op een collectief niveau georganiseerd en is doorgaans gebaseerd op lokale verankering. Concreet betekent dit dat het meestal de stamouders zijn die hun achterban onder druk zetten om zich aan te sluiten. Er bestaat dan ook vaak een overeenkomst tussen het dorp en de taliban en er wordt beroep gedaan op familiale en clanloyaliteit, tribale banden, persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken. Uit uw verhaal blijkt echter dat uw leerkracht op de madrassa mensen naar de taliban stuurde, op eigen initiatief en zonder medeweten of enige tussenkomst van andere lokale vertegenwoordigers. U geeft namelijk aan dat er geen contact was tussen de taliban en dorpsouders (CGVS, p. 11) en dat niemand in het dorp wist dat u gerekruteerd werd (CGVS, p. 18-19). Dit is in de tribale Afghaanse samenleving veeleer ongeloofwaardig.

Gedwongen rekrutering gebeurt slechts per uitzondering en hierbij focust de taliban zich op specifieke profielen die een meerwaarde voor hun strijd kunnen vormen, zoals mensen met een militaire achtergrond of specifieke vaardigheden (zie map 'Landeninformatie'). U beschikt echter niet over het profiel waarnaar de taliban op zoek gaat bij gedwongen rekrutering. U was namelijk een student zonder enige militaire ervaring of specifieke vaardigheden die een meerwaarde kunnen vormen voor de taliban. De vraag stelt zich dus waarom u interessant zou zijn voor de taliban, maar u slaagt er niet in om hier een adequaat antwoord op te bieden. U verklaart namelijk dat u niet weet waarom u er - samen met drie andere personen - uitgekozen werd. U geeft aan dat die drie personen op een bepaald moment klaar waren om te vertrekken en dat ze u dan opeens ook aangesproken hebben (CGVS, p. 15-16). Het Commissariaat-generaal benadrukt dat het louter feit dat u een Afghaanse man bent op zich niet voldoende is om te besluiten dat u "tot de groep van jongens en mannen die het risico lopen gedwongen gerekruteerd te worden". Om dit risico te kunnen evalueren dienen immers diverse elementen, zoals daar zijn uw regio van herkomst, uw familiale en tribale banden, uw persoonlijke vriendschappen en sociale netwerken, etc. in ogenschouw genomen te worden. Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft bijgevolg noodzakelijk. Dit wordt overigens bevestigd door UNHCR in de "UNHCR Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van augustus 2018. Hierin stelt UNHCR dat "depending on the specific circumstances of the case, men of fighting age and children living in areas under the effective control of AGE's, or in areas where pro-government forces, AGE's and/or armed groups affiliated to ISIS are engaged in a struggle for control, may be in need of international refugee protection on the basis of a well-founded fear of persecution at the hands of State or non-State actors for reasons of their membership of a particular social group or other relevant Convention grounds, combined with a general inability of the State to provide protection from such persecution where the actors of persecution are AGEs".

Uit het voorgaande blijkt dat de omstandigheden rond uw gedwongen rekrutering tegenstrijdig zijn met de informatie waarover het CGVS beschikt. U slaagt u er bovendien niet in om te verklaren waarom u in een dergelijk uitzonderlijke situatie terecht kwam. Bijgevolg wordt uw gedwongen rekrutering niet aannemelijk bevonden. Aangezien het hier de kern van uw problemen betreft, zet het de geloofwaardigheid van uw volledige relaas op losse schroeven.

Ten tweede wordt de ongeloofwaardigheid van uw rekruteringsverhaal verder ondersteund door de tegenstrijdigheden en vreemde elementen in uw relaas. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u verschillende verklaringen aflegt omtrent het gedwongen karakter van uw rekrutering. U spreekt tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verschillende keren over het feit dat u gedwongen werd om mee te gaan.

U zegt bijvoorbeeld dat u door de qari werd 'gedwongen om daar naartoe te gaan' (CGVS, p. 15) en dat 'als je gevraagd werd dan heb je geen keuze. Als ze dan weigerden dan kreeg je wel problemen dat je werd bedreigd, je familie enzo' (CGVS, p. 15). U geeft ook aan dat u bang was dat de taliban u zou vinden en u zou doden (CGVS, p. 19). Echter, in hetzelfde onderhoud geeft u ook verscheidene keren aan dat u vrijwillig bent meegegaan. Op de expliciete vraag of u dan verplicht werd om mee te gaan naar de moskee, antwoordt u namelijk dat u werd 'gevraagd om ook mee te gaan' (CGVS, p. 16) en geeft u aan dat u niet bewaakt werd in de moskee (CGVS, p. 18). Dit zijn elementen die het gedwongen karakter van uw rekrutering duidelijk in vraag stellen. Op de vraag waarom u niet bewaakt werd in de moskee, antwoordt u dat 'ze al zeker waren dat

niemand van daar kon ontsnappen', dat 'ze overal controleposten hebben' en dat 'je niet zomaar kon ontsnappen' (CGVS, p. 19), wat dan wel weer lijkt te wijzen op een gedwongen rekrutering. Het feit dat u niet consistent bent over een dermate belangrijk element in uw vluchtrelaas is uitermate merkwaardig en bevestigt nogmaals de ongelofwaardigheid van uw verklaringen.

Hierbij aansluitend dient gesteld te worden dat, als er effectief overal controleposten waren van de taliban en de hele regio onder controle van de taliban stond, het wel heel merkwaardig is dat u er dan zo gemakkelijk in slaagde om het gebied te verlaten. U geeft enkel aan dat u zich tussen de boodschappen in de wagen verstopte (CGVS, p. 19). De vraag dient hier gesteld te worden of dit wel een goede verstopplaats is. U geeft namelijk aan dat u van 's ochtends tot de late namiddag in deze auto zat en dat uw dorpeling de hele tijd boodschappen rondbracht (CGVS, p. 20). Dit betekent dus dat de auto telkens leger geraakte, waardoor uw verstopplaats ook telkens minder effectief werd. U geeft echter niet aan dat u ook andere maatregelen nam. Bovendien dient hier gesteld te worden dat het wel heel toevallig is dat uw dorpsgenoot daar net passeerde toen u daar was. U bevond zich namelijk buiten uw eigen regio. Daarnaast is het ook erg merkwaardig dat deze dorpsgenoot vervolgens het risico zou nemen om u te helpen ontsnappen uit taliban gebied (CGVS, p. 20). Er zou namelijk verwacht kunnen worden dat deze persoon u wel wat vragen zou stellen omtrent de redenen van uw aanwezigheid in die regio. Bovendien is het ook vanuit uw kant een risico om deze persoon aan te spreken, u gaf tijdens het persoonlijk onderhoud namelijk aan dat het niet duidelijk is wie bij de taliban zit (CGVS, p. 22). Voor hetzelfde geld was deze dorpsgenoot dus zelf lid van de taliban en bracht u zichzelf enkel nog meer in gevaar. Ook dit element doet de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder afbrokkelen.

Daarnaast is het ook heel moeilijk te begrijpen waarom uw ouders u nog steeds naar de madrassa zouden sturen als eerder al twee studenten van daaruit bij de taliban gerekruteerd werden en bovendien ook omgekomen waren (CGVS, p. 13). U geeft namelijk duidelijk aan dat de Qari hiervan verdacht werd (CGVS, p. 15). Het is bovendien ook vreemd dat u aangeeft dat deze Qari zijn activiteiten bij de taliban verborgen hield (CGVS, p. 13-14), maar dan wel studenten voor de taliban rekruteert op de plaats waar hij tewerkgesteld was. U slaagt er niet in een afdoende verklaring te geven als u geconfronteerd wordt met deze tegenstrijdigheid (CGVS, p. 14-15). U antwoordt, ondanks herhaaldelijke pogingen, telkens naast de kwestie. Bovendien geeft u aan dat deze Qari ook bezig was met Daesh en op een bepaald moment, na de machtsovername van de taliban, door de taliban werd opgepakt en in de gevangenis belandde (CGVS, p. 13-14). Het is erg merkwaardig dat ze hem gevangen zouden nemen als hij indertijd ook instond voor rekruteringen bij hun groepering.

Ten slotte dient hier ook opgemerkt te worden dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud vrij vaag blijft en dat uw verklaringen weinig doorleefd overkomen. Zo bent u bijvoorbeeld erg vaag over uw vertrekdatum uit Afghanistan (i.e., 2018 of 2019; CGVS, p. 7), bent u niet in staat om de namen van de drie andere personen die samen met u gerekruteerd werden te noemen (CGVS, p. 13) en blijft u erg op de oppervlakte over de manieren waarop deze rekrutering in de madrassa gebeurde. Zo kwam u niet verder dan aangeven dat er een hafiz (i.e., iemand die de koran gememoriseerd heeft) [in notities: hadiz] kwam vertellen dat het toegestaan is om deel te nemen aan gevechten (CGVS, p. 15-16) en dat de qari twee maanden bezig was om jullie te overtuigen om tegen de ongelovigen te vechten (CGVS, p. 18). U antwoordt ook geregeld naast de kwestie op belangrijke vragen, bijvoorbeeld hoe de qari verborgen kon houden dat die lid was van de taliban als er mensen verdwijnen uit de madrassa (CGVS, p. 14), wat uw klasgenoten van deze rekruteringspogingen op de madrassa vonden (CGVS, p. 16) en of u aan de dorpsgenoot heeft verteld waarom u in Gorgaray was (CGVS, p. 20).

Ten slotte legt u ook tegenstrijdige verklaringen af omtrent de gebeurtenissen na uw ontsnapping en uw vertrek uit Afghanistan. Vooreerst gaf u tijdens uw interview op de DVZ aan dat de taliban na uw ontsnapping langskwam bij uw huis (DVZ, punt 5). Echter, tijdens uw persoonlijk onderhoud geeft u aan dat de taliban uw vader, na uw ontsnapping uit de moskee, eenmalig heeft aangesproken in verband met uw verblijfplaats. U geeft evenwel aan dat ze niet naar uw huis gekomen zijn (CGVS, p. 21-22). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid geeft u aan dat dit misschien verkeerd gezegd is op DVZ, maar specificeert u nogmaals dat ze niet naar uw huis gekomen zijn (CGVS, p. 22). Het is echter moeilijk te geloven dat u een fout zou maken in een dermate belangrijk element in uw relaas. Hiermee samenhangend is het trouwens vreemd dat u verklaart dat de taliban na uw vertrek uit Afghanistan geen enkele andere poging meer heeft ondernomen om u te vinden (CGVS, p. 22). Dit doet nogmaals vragen rijzen over de geloofwaardigheid van uw rekrutering. Indien u de taliban werkelijk zou ontvlucht zijn, zou wel verwacht kunnen worden dat ze meer moeite zouden doen om u te vinden of te bestraffen. Zeker aangezien u aangeeft dat de taliban zowel uzelf als uw familie bedreigt als men weigert hen te vervoegen (CGVS, p. 15). Dit blijkt dus niet het geval te zijn op basis van uw verklaringen.

Daarnaast legt u ook tegenstrijdige verklaringen af omtrent uw laatste verblijfplaats in Afghanistan. Aan het begin van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS gaf u namelijk expliciet aan dat het laatste huis waar u

heeft overnacht voor uw vertrek uit Afghanistan, uw eigen huis was (CGVS, p. 6). Echter, later in het persoonlijk onderhoud geeft u dan aan dat u de laatste twee dagen in het huis van uw nonkel spendeerde (CGVS, p. 20-21). Het lijkt er dus sterk op dat u uw verklaringen aanpaste doorheen het interview. Bovendien legde u voordien al tegenstrijdige verklaringen af omtrent de verblijfplaats van uzelf en uw familie in Afghanistan. Zo stelde u initieel dat uw familie na uw vertrek verhuisd is naar Kabul Kamp omwille van problemen met de taliban en dat u zelf nooit ergens anders dan in Baba dorp gewoond heeft (CGVS, p. 5-6). Echter, nadien geeft u aan dat u de laatste 2 à 3 jaar voor uw vertrek samen met uw familie naar Kabul Kamp verhuisde en dat jullie verhuisden omdat het daar moeilijk was voor uw vader en zijn werk ver was (CGVS, p. 8; 23). Als er u gevraagd wordt om dit wat uit te klaren, geeft u aan dat u de laatste jaren half bij uw nonkels en half bij u familie woonde (CGVS, p. 8). Dit is echter een duidelijke tegenstrijdigheid die niet zomaar aan een vergissing kan toegeschreven worden. Het is vreemd dat u ook hier tegenstrijdige verklaringen over aflegt en dit doet uw algemene geloofwaardigheid nog verder afbrokkelen.

Ter volledigheid wenst het CGVS ook nog in te gaan op opmerkingen die door uw advocaat en sociaal assistent werden gemaakt. Uw advocaat gaf op het einde van het persoonlijk onderhoud de volgende opmerking: 'Ja, mijn cliënt is ongeveer in 2019 vertrokken uit Afghanistan, dat is 3 jaar geleden. Hij is gevlucht omwille van problemen met de taliban, dus nu is de macht overgenomen dus de vrees is groter. Hij is al 3 jaar weg, hij is ook verwesterd, hoe hard hij die verwestering ook zou verbergen, dat zou ook een effect hebben, hoe hard hij dat ook zou proberen verbergen' (CGVS, p. 23). Daarnaast werd er na het persoonlijk onderhoud op het CGVS ook een brief van uw sociaal assistent aan uw dossier toegevoegd (zie map 'Documenten'). Hierin staat vermeld dat u een diverse vriendenkring heeft op vlak van nationaliteiten, dat u softdrugs en alcohol nuttigt, dat u een ongedwongen levenshouding en liberale wereldvisie heeft en dat u een laksheid tentoonstelt omtrent religieuze regels en tradities. Uw sociaal assistent spreekt over het feit dat u bij momenten vrij ernstig belaagd werd door een aantal andere Afghanen in het opvangcentrum omwille van het feit dat u 'niet Afghaans genoeg' was.

Er dient hier opgemerkt te worden dat u dit onderwerp niet zelf aanhaalde, ondanks het feit dat er u expliciet gevraagd werd of er nog andere elementen waren waarom u niet terug zou kunnen keren naar Afghanistan (CGVS, p. 23). Als antwoord hierop sprak u echter enkel over de problemen met de leerkracht op de madrassa. Het spreekt voor zich dat, wat de persoonlijke omstandigheden betreft, een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. De op hem rustende medewerkingsplicht vereist van hem dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. U laat echter na in concreto aan te tonen dat u verwesterd bent. Waar uw advocaat en sociaal assistent verwijzen naar uw lang verblijf buiten Afghanistan, uw liberale wereldvisie en uw diverse vriendenkring, moet worden vastgesteld dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofd kan worden afgeleid. In dit verband moet er ook op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. U toont immers op geen enkele manier aan dat 'een liberale wereldvisie' en een 'diverse vriendengroep' deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor uw identiteit of morele integriteit dat er van u niet mag verwacht worden dat u dit opgeeft indien u hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van uw politieke of religieuze overtuiging. U bent er niet in geslaagd aan te tonen dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Ook dient hier opgemerkt te worden dat het feit dat u met meerdere nationaliteiten omgaat uw identiteit niet raakt bij terugkeer. Bovendien wees een sociale media check uit dat u op facebook bijna uitsluitend Afghaanse vrienden heeft staan (zie map: 'Landeninformatie': document 4). Het feit dat u een zeer diverse vriendenkring heeft en met veel niet-Afghanen contact heeft, kan dus niet bevestigd worden en doet de bovenstaande uitspraken geheel ongeloofwaardig overkomen.

Gelet op wat voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, zodat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst

terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in

relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger

louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op en Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen. van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Dit wordt bevestigd door de EUAA Country Guidance Afghanistan van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie administratief dossier).

De door u neergelegde documenten kunnen de bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De taskara van u en uw vader wijzen slechts op uw nationaliteit en herkomst, elementen die niet betwijfeld worden. De brief van uw sociaal assistent werd eerder al besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 18 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen 48/3 tot en met 48/7, 57/6, §3 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europese Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Kwalificatierichtlijn), van de artikelen 8 en 10 van Richtlijn 2013/32/EU (hierna: de Procedurerichtlijn), van de samenwerkingsplicht, de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

In eerste onderdeel gaat verzoeker in op het gebrek aan informatie over de huidige situatie in Afghanistan.

In een tweede onderdeel gaat hij in op zijn asielrelaas over de gedwongen rekrutering door de taliban en zijn (toegeschreven) verwestering, geeft hierbij aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht hij deze te weerleggen. In een derde onderdeel houdt verzoeker een uitgebreid theoretisch betoog over het risico omwille van (toegeschreven) verwestering.

In een vierde onderdeel bespreekt verzoeker het leven onder talibanbewind en in een vijfde onderdeel de reisrestricties.

In een zesde onderdeel verwijst verzoeker naar de tweede gewapende conflicten, met name tussen de taliban en ISKP en tussen de taliban en het NRF.

In een zevende en laatste onderdeel licht verzoeker de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan toe.

Doorheen zijn verzoekschrift citeert verzoeker fragmenten uit algemene landeninformatie, persartikels, rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM), rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie en rechtspraak van de Raad.

Ter ondersteuning van zijn verzoekschrift voegt verzoeker zijn gehoorverslag toe alsook een brief van zijn sociaal assistente.

3. Aanvullende nota's

3.1 Op 14 mei 2024 maakt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over waarbij hij actuele landeninformatie wenst voor te leggen met betrekking tot de situatie in Afghanistan. Hierbij verwijst hij onder andere naar volgende rapporten waarvan hij de weblinks vermeldt:

- UNHCR *“International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan - November 2022”*, Intervisie Nansen van november 2022 (powerpoint);
- UNHCR *“Guidance Note on the International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan (Update I)”* van februari 2023;
- DRC *“Afghanistan Conference – The Human Rights Situation after August 2021”* van december 2022;
- Freedom House, *“A Needs Assessment Of Afghan Human Rights Defenders”*, januari 2023;
- The Guardian, *“Afghan supreme leader orders full implementation of Sharia law”*, 14 november 2022;
- Brookings Institution, *“Afghanistan in 2023: Taliban internal power struggles and militancy”*, 3 februari 2023;
- Nansen, *“Nansen Note 2-23, Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer”* van oktober 2022;
- OHCHR, *“Afghanistan: Taliban's targeting of women and NGO's preventing delivery of life-saving assistance is deplorable, say UN experts”*, 30 december 2022;
- AAN, K. CLARKE *“Bans on women working, then and now: The dilemma's of delivering humanitarian aid during the first and second Islamic Emirates, Afghan Analyst Network”* van april 2023;
- SIGAR *“2023 High Risk list”*;
- United Nations Security General, *“The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security”*, 27 February 2023;
- UNAMA, *“Human Rights situation in Afghanistan February-April 2023”*, 9 May 2023;

- UNAMA, *"Corporal Punishment and the Death Penalty in Afghanistan"*, May 2023;
- Afghan Analyst Network, *"Lashing, Beating, Stoning: UNAMA tracks corporal punishment and the death penalty in Afghanistan"*, 8 mei 2023;
- UNAMA, *"HUMAN RIGHTS SITUATION IN AFGHANISTAN: MAY - JUNE 2023 UPDATE"*;
- UNAMA, *"TREATMENT OF DETAINEES IN AFGHANISTAN"*, September 2023;
- EUAA *"Country Guidance: Afghanistan"*, January 2023;
- UN Algemene Vergadering, *"Report of the Special Rapporteur on the situation of human rights in Afghanistan, Richard Bennett"* 11 Oktober 2023;
- UNAMA, *"Human rights situation in Afghanistan: JULY - SEPTEMBER 2023 UPDATE"*, oktober 2023;
- HvJ, zaak C-151/22 van 21 september 2023;
- NANSSEN, *"Nansen Note 3-23, Effective protection against refoulement for people fleeing Afghanistan"*, November 2023;
- EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023;
- CEDOCA, *"Afghanistan: migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban"*, 14 december 2023;
- UNAMA, *"update"*, 22 januari 2024;
- Asylos, *"Afghanistan: Situation of Hazaras and Westernised Returnees with Social Media Activities Asylos"*, November 2023 (stuk 6);
- Human Rights Watch, *"A Disaster for the Foreseeable Future" Afghanistan's Healthcare Crisis*, februari 2024.

Verzoeker voegt ook volgende stukken toe aan de aanvullende nota:

- UNHCR *"International Protection Needs of People Fleeing Afghanistan November 2022, Intervisie Nansen"*, 17 november 2022, powerpoint (stuk 1);
- briefwisseling met Buitenlandse Zaken (stuk 2);
- standpunt Buitenlandse Zaken over hervatting afgifte paspoorten door Afgaanse ambassade (stuk 3);
- attest van de Afgaanse ambassade (stuk 4);
- Briefwisseling met de Dienst Vreemdelingenzaken (stuk 5);
- ASYLOS *"Afghanistan: Situation of Hazaras and Westernised Returnees with Social Media Activities Asylos"* van november 2023 (stuk 6);
- video's uitgaansleven (stuk 7);
- inhoudstafel verzoekschrift en aanvullende nota (stuk 8).

3.2 Verwerende partij maakt op 3 juli 2024 overeenkomstig voormeld artikel een aanvullende nota over waarin een evaluatie van de actuele situatie in Afghanistan wordt gemaakt. Hij verwijst via consulteerbare weblinks naar:

- EUAA *"COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van 4 november 2022;
- EUAA *"Afghanistan: Security Situation"* van augustus 2022;
- EASO *"Afghanistan Country Focus"* van januari 2022;
- EUAA *"Country Guidance: Afghanistan"* van mei 2024;
- EUAA *"Afghanistan Country Focus"* van december 2023;
- EUAA *"Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city"* van augustus 2022;
- EASO Country of Origin Information Report *"Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City"* van augustus 2020;
- EUAA *"Afghanistan: Targeting of individuals"* van augustus 2022;
- UNAMA *"Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan"* van juni 2023;
- COI Focus *"Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban"* van 14 december 2023;
- EUAA COI Query *"Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments"* van februari 2024.

3.3 Op 7 juli 2024 maakt verzoeker overeenkomstig voormeld wetsartikel een aanvullende nota over waarbij hij bijkomende bewijzen wenst neer te leggen met betrekking tot zijn leven in België, namelijk:

- bewijzen tewerkstelling: individuele rekeningen 2021-2024 (stuk 1); en
- foto cricket (stuk 2).

4. Voorafgaand

4.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen

of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365; RvS 27 mei 2015, nr. 231.354).

4.2. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

4.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Consistentie, voldoende detaillering alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker haalt in zijn verzoekschrift, aanvullende nota's en ter terechtzitting een vrees aan voor de taliban als terugkeerder uit Europa en wegens zijn verblijf in Europa. Verzoeker vreest bij een terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van een toegeschreven / gepercipieerde verwestering.

5.2. De Raad stelt vooreerst vast dat de bestreden beslissing reeds dateert van 15 september 2022. In het kader van een volledig en ex nunc onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden, is de Raad verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee de verwerende partij rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissing hebben aangediend, te onderzoeken (HvJ 25 juli 2018, C-585/16 *Alheto*, pt. 105-106, 118).

De Raad is daarom van oordeel dat in deze het onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming moet gebeuren in het licht van recente en relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, van de meest recente landeninformatie inzake de huidige situatie in Afghanistan en verzoekers volledige en huidige individuele omstandigheden.

5.3. Vooreerst wijst de Raad erop dat beschermingsverzoeken gebaseerd op een (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland verband kunnen houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

In dit verband wordt het volgende aangestipt, in het licht van relevante rechtspraak van het Hof van Justitie. Het begrip 'politieke overtuiging' houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft over een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze overtuigingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (artikel 48/3, § 4, e) van de Vreemdelingenwet). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip 'politieke overtuiging' ruim moet worden uitgelegd en elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of nalaten dat door actoren van vervolging aldus wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt. De nadruk wordt aldus gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ 12 januari 2023, C-280/21, *Migracijos departamentas*, pt. 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder het begrip 'politieke overtuiging' vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten, spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet een bepaalde mate van overtuiging heeft of niet fundamenteel of diepgeworteld is, kan

immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens “enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land” (HvJ 21 september 2023, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR), pt. 36-37 en 46, 49).

Het begrip ‘godsdiens’ omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofs-overtuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdiensstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ 5 september 2012, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, pt. 63 en HvJ 4 oktober 2018, C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, pt. 78). Het begrip godsdiens, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie kan zowel het *forum internum* – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het *forum externum* – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdiensstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdiens op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ 29 mei 2018, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, pt. 44, en HvJ 10 juli 2018, C-25/17, *Tietosuojavaaltuutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, pt. 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak). Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag “dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat „op een godsdiensstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een „godsdiensstige overtuiging [...] [wordt] bepaald” (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, pt. 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdiensstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormen bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdiens in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, pt. 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdiensstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdiensstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, pt. 80).

Inzake de vervolgingsgrond ‘behoren tot een specifieke sociale groep’ oordeelde het Hof dat een groep moet worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel, punt 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, pt. 89). Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot de vervolgingsgrond behoren tot een specifieke sociale groep in artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van hen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ 21 september 2023, C-151/22, pt. 34). Krachtens artikel 10, lid 2 van de Kwalificatierichtlijn maakt het daarbij niet uit of de verzoeker in werkelijkheid de godsdiensstige, sociale of politieke kenmerken vertoont die aanleiding geven tot de vervolging indien deze kenmerken hem of haar door de actor van vervolging worden toegeschreven.

Het Hof oordeelde ook dat vrouwen, daaronder begrepen minderjarige vrouwen, die als gemeenschappelijk kenmerk hebben dat zij zich tijdens hun verblijf in een lidstaat daadwerkelijk zijn gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen mannen en vrouwen, al naargelang de omstandigheden in het land van herkomst, kunnen worden geacht te behoren tot een specifieke sociale groep. Deze vereenzelving hoeft niet noodzakelijk uit politieke of religieuze motieven voort te komen opdat er sprake zou zijn van vervolging in de zin van artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn maar kan in voorkomend geval ook worden opgevat als een grond van vervolging die verband houdt met religieuze of politieke overtuigingen (HvJ 11 juni 2024, C-646/21, K, L tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, pt. 51-52). Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat ook mannen, daaronder begrepen minderjarige mannen, in die omstandigheden kunnen worden geacht te behoren tot een specifieke sociale groep en dat dergelijke vereenzelving ook voor hen kan worden opgevat als een grond van vervolging op grond van religieuze of politieke overtuigingen.

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer

algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ 21 september 2023, C-151/22, pt. 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip godsdienstige overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ 29 juni 2023, C-756/21, *X tegen International Protection Appeals Tribunal*, pt. 48-50 en 54-55), redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek mutatis mutandis ook is vereist in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

5.4. Zoals reeds aangehaald, moet verzoekers nood aan internationale bescherming ook worden onderzocht in het licht van actuele en objectieve landeninformatie inzake zijn land van nationaliteit en rekening houdend met zijn individuele omstandigheden. Op basis van de actuele en objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan in dit verband volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Hibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername in augustus 2021 gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de de facto-administratie evolueert naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de de facto-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt zij daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal de facto-staatsinstellingen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de facto-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrasa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijsstelsel onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De de facto-talibanregering, evenals de provinciale de facto-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 41 ev.). Verder zijn laster en ongefundeerde kritiek op de de facto-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kaboel verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia

na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en een baard (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van taliban-verantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om te worden begeleid door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het de facto-ministerie in Kaboel (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 95, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en '*hudud*'- en '*qisas*'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft '*zina*' – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. '*Zina*' is één van de '*hudud*'-misdaden (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel op mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van '*zina*' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van het aantal lijfstraffen voor deze specifieke '*hudud*'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van "*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*", waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA *"Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022"*, p. 17, waarnaar wordt verwezen in EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een de facto-rechtbank in de periode van 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode van juli tot september 2023 (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot '*qisas*'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot '*hudud*'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130).

Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat de taliban een zeer 'soepele' bewijsstandaard hanteren. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds voorafgegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de de facto-politie, wanneer deze tijdens controles op straat vaststellen dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt gecontroleerd door leden van de MPVPV, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *“Algemeen Ambtsbericht”*, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *“Taliban’s impact on the population”*, juni 2022, p. 23-24, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022 en EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, december 2023, p. 20). Volgens dr. Schuster hebben de taliban sociale mediaprofielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *“Algemeen Ambtsbericht”*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*“Ministry of Communications and Information Technology”*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met *“immorele inhoud”* te beperken (EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale medianetwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *“Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”*, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *“Taliban’s impact on the population”*, juni 2022, p. 23).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de *“geloofsethiek en denkwijze”* van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *“Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada”*, 8 december 2021 in EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 50-51). Niettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij zouden worden behandeld bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 53-55; *“Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”*, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, *“Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban”* van 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *“Afghanistan – taliban’s impact on the population”*, juni 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *“Afghanistan: targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, *“Algemeen Ambtsbericht Afghanistan”*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe de facto-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke

reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in het land waarnaar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *“Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban”* van 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als “verwesterd” worden gezien, kunnen worden bedreigd door de Taliban, hun familie of bureaus omdat ze worden gezien als “verraders” of “ongelovigen”.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *“Afghanistan targeting of individuals”*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *“Afghanistan Country Focus”*, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit de voorliggende objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (1) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die “verwesterd” zijn of als dusdanig worden gepercipieerd, omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele en/of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele en/of sociale normen, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, de regio van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de gedragingen van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijding in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van ‘zina’ kan evenwel worden aangenomen dat zij in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA Country Guidance wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA *“Country Guidance: Afghanistan”*, mei 2024, p. 57-61).

5.5. Ten slotte moet verzoekers huidige persoonlijke situatie en individuele omstandigheden in acht worden genomen.

5.5.1. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt vooreerst dat in het kader van een leeftijdsonderzoek uitgevoerd op 3 maart 2021, verzoekers leeftijd werd vastgesteld op 22,5 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar, wat betekent dat niet kan worden uitgesloten dat hij op die datum evengoed 20,8 jaar oud was (AD CGVS, stuk 7, Leeftijdsbepaling, FOD Justitie, dienst Voogdij, 6 maart 2021). Verzoekers geboortedatum werd in navolging van het leeftijdsonderzoek van de Dienst Voogdij vastgesteld op 1 januari 2002. Deze datum wordt eveneens

door de verwerende partij doorheen de administratieve procedure van verzoeker als geboortedatum gehanteerd, zoals uit het rechtsplegingsdossier blijkt.

Verzoeker verklaarde dat hij in de zomer van 2018 of 2019 Afghanistan heeft verlaten (NPO, p. 7) en vervolgens via Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Roemenië en Frankrijk, aankwam in België in februari 2021.

Gelet op het door de Dienst Voogdij toegewezen geboortjaar, namelijk 2002, verliet verzoeker Afghanistan aldus op een geschatte minimumleeftijd van 16 of 17 jaar en heeft hij heden de geschatte leeftijd van 22 jaar.

Waarom de verwerende partij in de bestreden beslissing stelt dat verzoeker bij vertrek uit Afghanistan toen "18 of 19 jaar" was, is de Raad niet duidelijk bij gebrek aan verdere toelichting.

Verzoeker bevindt zich inmiddels 5 tot 6 jaar buiten Afghanistan en verblijft reeds meer dan 3 jaar in België.

5.5.2. In de notities van het persoonlijk onderhoud van 14 juni 2022 kan worden gelezen dat de advocaat van verzoeker werd gevraagd of hij nog iets wenste toe te voegen. Deze antwoordde daarop: *"Ja, mijn cliënt is ongeveer in 2019 vertrokken uit Afghanistan, dat is 3 jaar geleden. Hij is gevlucht omwille van problemen met de taliban, dus nu is de macht overgenomen dus de vrees is groter. Hij is al 3 jaar weg, hij is ook verwesterd, hoe hard hij die verwestering ook zou verbergen, dat zou ook een effect hebben, hoe hard hij dat ook zou proberen verbergen."*

Na het persoonlijk onderhoud werd ook nog een brief van de sociaal assistente van verzoeker overgemaakt, gedateerd op 1 juli 2022.

5.5.3. In de bestreden beslissing wordt hierover als volgt gemotiveerd:

"Ter volledigheid wenst het CGVS ook nog in te gaan op opmerkingen die door uw advocaat en sociaal assistent werden gemaakt. Uw advocaat gaf op het einde van het persoonlijk onderhoud de volgende opmerking: 'Ja, mijn cliënt is ongeveer in 2019 vertrokken uit Afghanistan, dat is 3 jaar geleden. Hij is gevlucht omwille van problemen met de taliban, dus nu is de macht overgenomen dus de vrees is groter. Hij is al 3 jaar weg, hij is ook verwesterd, hoe hard hij die verwestering ook zou verbergen, dat zou ook een effect hebben, hoe hard hij dat ook zou proberen verbergen' (CGVS, p. 23). Daarnaast werd er na het persoonlijk onderhoud op het CGVS ook een brief van uw sociaal assistent aan uw dossier toegevoegd (zie map 'Documenten'). Hierin staat vermeld dat u een diverse vriendenkring heeft op vlak van nationaliteiten, dat u softdrugs en alcohol nuttigt, dat u een ongedwongen levenshouding en liberale wereldvisie heeft en dat u een laksheid tentoonstelt omtrent religieuze regels en tradities. Uw sociaal assistent spreekt over het feit dat u bij momenten vrij ernstig belaagd werd door een aantal andere Afghanen in het opvangcentrum omwille van het feit dat u 'niet Afghaans genoeg' was.

Er dient hier opgemerkt te worden dat u dit onderwerp niet zelf aanhaalde, ondanks het feit dat er u expliciet gevraagd werd of er nog andere elementen waren waarom u niet terug zou kunnen keren naar Afghanistan (CGVS, p. 23). Als antwoord hierop sprak u echter enkel over de problemen met de leerkracht op de madrassa. Het spreekt voor zich dat, wat de persoonlijke omstandigheden betreft, een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. De op hem rustende medewerkingsplicht vereist van hem dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. U laat echter na in concreto aan te tonen dat u verwesterd bent. Waar uw advocaat en sociaal assistent verwijzen naar uw lang verblijf buiten Afghanistan, uw liberale wereldvisie en uw diverse vriendenkring, moet worden vastgesteld dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde kan worden afgeleid. In dit verband moet er ook op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij en sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. U toont immers op geen enkele manier aan dat 'een liberale wereldvisie' en een 'diverse vriendengroep' deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor uw identiteit of morele integriteit dat er van u niet mag verwacht worden dat u dit opgeeft indien u hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van uw politieke of religieuze overtuiging. U bent er niet in geslaagd aan te tonen dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen. Ook dient hier opgemerkt te worden dat het feit dat u met meerdere nationaliteiten omgaat uw identiteit niet raakt bij terugkeer. Bovendien wees een sociale media check uit dat u op facebook bijna uitsluitend Afghaanse vrienden heeft staan (zie map: 'Landeninformatie': document 4). Het feit dat u een zeer diverse vriendenkring heeft en met veel niet-Afghanen contact heeft, kan dus niet bevestigd worden en doet de bovenstaande uitspraken geheel ongeloofwaardig overkomen.

[...]

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of

gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

5.5.4. Waar de verwerende partij in eerste orde stelt dat verzoeker de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen, stelt de Raad vast dat verzoeker na de tussenkomst van zijn advocaat niet verder werd bevraagd over de aangehaalde verwestering. Verzoeker is op geen enkel moment gevraagd of er voor hem risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die erop zouden kunnen wijzen dat hij met vervolging of ernstige schade zou kunnen worden geconfronteerd omwille van zijn verblijf in België of een (toegeschreven) verwestering of (toegeschreven) normoverschrijding bij terugkeer naar Afghanistan. Er werd op geen enkel moment tijdens het persoonlijk onderhoud enige vraag in die richting gesteld. Niettemin gaat de verwerende partij, ondanks de tussenkomst van de advocaat en zonder verzoeker hierover nader te horen, toch over tot een beoordeling, zoals blijkt uit de bestreden beslissing, wat geen blijk geeft van een zorgvuldige besluitvorming.

Het voorgaande klemmt des te meer nu er, na het persoonlijk onderhoud, een brief van verzoekers sociaal assistente werd overgemaakt waarin onder meer kan worden gelezen: *"Het is in mijn ervaring niet bepaald vaak voorkomend bij Afghanen in een opvangcentrum dat zij regelmatig en gemoedelijk omgaan met mensen uit andere herkomstlanden, dus dat is zeker wel een opmerkelijk gegeven bij K.. Enerzijds heeft dit vermoedelijk te maken met het gebruik van softdrugs en alcohol, dat die bonte groep waar K. toe behoort, een gemeenschappelijke noemer geeft en dus aan elkaar hecht, maar anderzijds is het ook duidelijk dat men wel degelijk kan spreken van echte vriendschap tussen K. en die mannen. Zij delen een ongedwongen levenshouding en liberale wereldvisie waarmee ze zich onderscheiden van vele andere bewoners van ons opvangcentrum, die bijvoorbeeld de laksheid waarmee K. en zijn vrienden met religieuze regels en tradities omgaan, dan ook niet altijd blijken te appreciëren. Zo is K. ooit een tijdje aanhoudend en bij momenten ernstig belaagd geweest door een aantal andere Afghanen hier in het opvangcentrum omwille van het feit dat die hem als in alle opzichten 'niet Afgaans genoeg' beschouwden. (...) K. is geenszins erg intelligent of ontwikkeld, dus hij zou het allicht allemaal niet zo goed kunnen uitleggen als hij erom gevraagd werd, en ik betwijfel zelfs of hij voor de volle honderd procent beseft hoe onbekrompen hij in feite is, maar hij heeft wel degelijk blijk van een zeer verademende kijk op dingen en straalt een soort van "make peace, not war"-ingesteldheid uit."*

De Raad neemt aan dat zijn sociaal assistente verzoeker van dichtbij opvolgt en iemand is met wie hij veel tijd doorbrengt, zodat er van kan uit worden gegaan dat ze hem goed kent. In dit opzicht kan aan deze brief wel degelijk een bewijswaarde worden toegekend.

Verzoeker kan verder ook worden bijgetreden waar hij in zijn verzoekschrift betoogt: *"De informatie die de sociaal assistente van verzoeker aanhaalde, is echter wel zeer nuttig. Hierin wordt immers opgenomen welke gedragingen verzoeker stelt en in welke mate hij verschilt van de andere Afgaanse jongeren in het centrum. Omwille van die gedragingen werd hij ook ernstig belaagd en werd hij niet als Afgaans genoeg beschouwd. Als zijn sociaal assistente al opmerkt dat hij zich anders gedraagt, dan zal dit ook heel erg duidelijk zijn voor de Taliban in de door hen beheerste maatschappij. Het feit dat verzoeker niet per se zelf het onderwerp aanbrengt, onderbouwt juist het argument dat het voor hem zeer moeilijk is om van zichzelf te weten in welke mate hij veranderd is. Dit maakt dat hij bij een gedwongen terugkeer naar Afghanistan niet zal weten hoe hij zich dient te gedragen en wat er wel of niet kan."*

5.5.5. De verwerende partij stelt in tweede orde dat verzoeker nalaat in concreto aan te tonen dat hij verwesterd is omdat hij niet aantoonst dat zijn levensstijl deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor zijn identiteit of morele integriteit dat er van hem niet mag worden verwacht dat hij dit opgeeft indien hij hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren, en hij evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van zijn politieke of religieuze overtuiging.

De Raad moet in deze evenwel verzoeker bijtreden waar hij in het verzoekschrift betoogt: *“Verwerende partij laat echter na te onderzoeken of hij als terugkeerder als verwesterd zou kunnen beschouwd worden door de Taliban en hierdoor dus een gegronde vrees heeft.*

In het zeer recent arrest van Uw Raad van 13 oktober 2022 (RvV nr. 278 699, par. 7.2.10) wordt het volgende vastgesteld: “Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijk voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

(...) het risico lopen dat is vereist om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging als ze bij hun terugkeer naar Afghanistan het ‘spel’ kunnen spelen en zich alzo aan de regels van de taliban en lokale gebruiken houden waardoor ze de aandacht van de taliban kunnen vermijden (cf. EHRM 28 juni 2011, Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk, par. 275 en wat het Hof daarin heeft overwogen over mogelijkheid “to play the game”).

Dit diende grondiger onderzocht te worden door verwerende partij, des te meer omdat, zoals hierboven geciteerd, zijn sociaal assistente stelt dat hij ‘geenszins erg intelligent of ontwikkeld’ is en betwijfelt of hij ‘voor de volle honderd procent beseft hoe onbekrompen hij in feite is’. Dit wijst op het feit dat hij niet beseft in welke mate hij veranderd is en hij ook niet in staat zal zijn om het spel te spelen.”

De verwerende partij beperkte zich inderdaad grotendeels beperkt tot een in concreto beoordeling van de voorliggende elementen, met name de tussenkomst van verzoekers advocaat en de brief van de sociaal assistente, in het licht van een verwestering. Ze heeft deze elementen evenwel minder grondig en in concreto onderzocht in het licht van een toegeschreven verwestering. De analyse of verzoeker in België blijk geeft van activiteiten, gedrag, een uiterlijk of meningen die als niet-Afghaans of niet-islamitisch dan wel normoverschrijdend kunnen worden gezien/gepercipieerd en of verzoeker op basis daarvan bij terugkeer naar Afghanistan een verwestering of normoverschrijding zal worden toegeschreven door de taliban of zijn lokale gemeenschap, blijft in deze zeer abstract en algemeen.

5.5.6. De verwerende partij stelt nog dat niet blijkt dat verzoeker zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat hij bij een terugkeer naar dat land aldaar niet zou kunnen aarden en zijn leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

In dit verband moet de Raad vaststellen dat het ook hier niet getuigt van een zorgvuldige besluitvorming waar verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud niet nader werd bevraagd over hoe hij het leven onder de taliban ziet, maar de verwerende partij niettemin alsnog overgaat tot een beoordeling van verzoekers mogelijkheden om zich te schikken naar de vigerende regels in Afghanistan.

In navolging hiervan wijst de Raad er nog op dat in het kader van een mogelijke toegeschreven politieke overtuiging omwille van een toegeschreven verwestering, de vraag of verzoeker zich nog zou kunnen aanpassen aan de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, niet relevant is, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, zoals aangehaald in punt 5.3.

5.5.7. Bij aanvullende nota van 7 juli 2024 brengt verzoeker bewijzen bij van zijn tewerkstelling in België tijdens de periode 2021-2024 alsook foto's van zijn cricketteam in België. Bij aanvullende nota van 14 mei 2024 voegt hij een stuk toe, met name filmpjes (stukken 7a, b en c) waaruit blijkt dat hij graag uitgaat met zijn vrienden en daarbij alcohol consumeert. Hij betoogt dat hij in België leeft op een manier die met grote risico's gepaard zou gaan in Afghanistan of indien er aldaar geruchten over zijn leven in België worden opgevangen. Volgens verzoeker blijkt uit de bewijzen van zijn leven in België allesbehalve dat hij er dezelfde strikte interpretatie van de islam op nahoudt als de taliban, waardoor hij bij terugkeer zou kunnen worden gepercipieerd als ongelovige.

Tijdens de terechtzitting verklaart verzoeker dat hij in de fruit- en groententeelt werkt, in een groot opvangcentrum verblijft, in Lier in een cricketteam speelt en graag met vrienden uitgaat naar een bekende discotheek in Westmalle, alsook alcohol en joints consumeert. Hij stelt dat hij niet goed kan opschieten met de andere Afghanen in het opvangcentrum en dat hij bij terugkeer grote problemen zal hebben om zich aan te passen omdat hij gewoon is geworden aan het leven dat hij hier kan leiden.

5.6. Daargelaten de eventuele ongeloofwaardigheid van het oorspronkelijke vluchtrelaas, stipt de Raad de noodzaak aan van een globale beoordeling van verzoekers nood aan internationale bescherming op basis van het geheel van zijn huidige individuele omstandigheden in het licht van actuele landen-informatie.

Deze beoordeling kan zich niet beperken tot een loutere evaluatie van elementen en feiten uit het verleden, maar vereist tevens een toekomstgerichte beoordeling van het risico op vervolging of ernstige schade in het licht van actuele landeninformatie en de individuele omstandigheden van verzoeker, waaronder een aantal onbetwiste elementen die zijn zaak kenmerken, met name zijn minderjarige leeftijd bij vertrek uit Afghanistan, zijn vertrek geruime tijd vóór de machtsovername door de taliban, zijn afwezigheid van meer vijf jaar uit Afghanistan, zijn aankomst in België als negentienjarige, zijn verblijf van meer dan drie jaar in België en zijn deelname aan de Belgische maatschappij, zoals blijkt uit de bijgebrachte documenten.

Nu verzoeker Afghanistan in de zomer van 2018 of 2019 heeft verlaten en dus geruime tijd vóór de machtsovername door de taliban in augustus 2021, moet er tevens aan worden herinnerd dat de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername, niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin verzoeker is opgegroeid. Deze zijn door de taliban, de huidige de-facto-overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk verstrengd, ook in de gebieden die reeds vóór de machtsovername onder hun controle stonden. Hierbij merkt de Raad op dat bovenstaande analyse is gebaseerd op recentere en vollediger landeninformatie die ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing op 15 september 2022 nog niet voorlag. Uit deze geactualiseerde landeninformatie blijkt dat, na de machtsovername door de taliban, het talibanbeleid verder is geëvolueerd en verscherpt, met name een zuivering van de Afghaanse samenleving nastreeft waarbij het land evolueert naar een theocratische politiestaat met zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die toezien op de regulering van het dagelijkse leven volgens de sharia. In deze moet nog worden gewezen op de onvoorspelbaarheid en veranderlijkheid van de regels die heden worden opgelegd door de taliban als de-facto-autoriteit, de lokale verschillen en verzoekers individuele omstandigheden, met name zijn gebrek aan vertrouwdheid met deze realiteit van verstrengde religieuze en maatschappelijke regels.

In het verzoekschrift wordt dan ook terecht aangevoerd: *“Verzoeker, die in België aankwam jaren vooraleer Afghanistan in handen kwam van de Taliban, kan vanuit België moeilijk inschatten hoe de lokale afdeling van de Taliban in zijn oorspronkelijke regio van herkomst de Taliban-normen concreet toepast. Gezien de lokale verschillen, is dit echter wel relevant voor de beoordeling van het risico bij terugkeer. Verwerende partij levert hierover geen enkele informatie, en negeert deze parameter.”* Er kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker, die ruim voor de machtsovername vertrok, daardoor geen voeling heeft met het ‘taliban-Afghanistan’, te meer kan worden aangenomen dat hij minderjarig was bij vertrek uit Afghanistan en nog steeds jong bij aankomst in België zodat de impact van dit verblijf bij verzoeker gelet op zijn jonge leeftijd niet kan worden geminimaliseerd.

Er kan verder redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoeker tijdens zijn langdurig verblijf en traject in België in contact is gekomen met gedragingen, gebruiken, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Afghaanse samenleving, omdat ze haaks staan op het gedachtegoed van de taliban of als afwijkend worden beschouwd in de Afghaanse samenleving en dit tijdens zijn ontwikkeling als adolescent, een cruciale levensfase waarin jonge mensen vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en opvattingen. Hoewel verzoeker vóór zijn vertrek uit Afghanistan op 16 of 17 jarige leeftijd al grotendeels was gevormd naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij ook een belangrijk deel van zijn adolescentie en jongvolwassenheid, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, buiten Afghanistan en in België doorgebracht. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen.

5.8. Gelet op de vaststellingen in voorgaande punten, - met name het gebrek aan een zorgvuldige beoordeling door de verwerende partij alsook het geheel van de elementen aangebracht tijdens en na het persoonlijk onderhoud samen met de elementen voorgelegd in het verzoekschrift, de aanvullende nota's en ter terechtzitting bezien in het licht van de recente landeninformatie -, dringt zich dus een verder en gedegen onderzoek op naar verzoekers profiel en de mogelijke risico's die hij loopt bij terugkeer naar Afghanistan omwille van de bovenstaande individuele elementen eigen aan zijn zaak, in het kader van een toegeschreven morele, sociale en religieuze normoverschrijding alsook een toegeschreven verwestering.

Daarbij moet rekening worden gehouden met de evolutie in het repressieve beleid van de taliban, dat is gestoeld op een extreme versie van de sharia maar ook is beïnvloed door lokale tradities en tribale codes waarbij het rechtskader onduidelijk blijft en met de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde informatie die door beide partijen wordt bijgebracht en die reeds hoger werd besproken en waaruit eveneens blijkt dat de perceptie leeft dat terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen.

Tevens moet rekening worden gehouden met alle relevante elementen die verzoekers zaak kenmerken, waarbij deze elementen tevens moeten worden beoordeeld in het licht van de recente rechtspraak van het Hof van Justitie, zoals toegelicht in punt 5.3. Deze rechtspraak kan een weerslag hebben op de beoordeling van verzoekers beschermingsverzoek.

De Raad verwijst in deze naar de uitlegging die het Hof van Justitie heeft gegeven aan de vervolgings-grond 'politieke overtuiging', zoals uiteengezet in punt 5.3, en het uitputtend en grondig onderzoek dat moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ 21 september 2023, C-151/22, pt. 45). De Raad herhaalt dat een verzoeker, wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is, immers ook kan worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *"enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land"* (HvJ 21 september 2023, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR), pt. 36-37 en 46, 49).

Evenwel laten de in de huidige fase van de procedure voorliggende elementen, die een impact kunnen hebben op de beoordeling van de beschermingsnood van verzoeker, de Raad onvoldoende toe om een compleet en correct beeld te krijgen van het geheel van de omstandigheden van verzoeker, zodat het ook niet mogelijk is om een volledige en ex nunc beoordeling te maken van het risico op vervolging of ernstige schade bij een terugkeer naar Afghanistan.

Het kan in deze dan ook relevant zijn verzoeker omstandig te horen over de omstandigheden van zijn verblijf in België en de invulling van zijn leven alhier; de mogelijke impact van zijn profiel, zijn verblijf en activiteiten in België op zijn handelingen, gedragingen en overtuigingen; zijn houding, gedachten of meningen over de taliban en hun beleid alsook over de traditionele Afghaanse samenleving; elementen van toegeschreven verwestering en normoverschrijding waarvan hij reeds een begin van bewijs leverde; de mate waarin zijn profiel en activiteiten in België ertoe zouden kunnen leiden dat hij door de de-facto-overheid in Afghanistan dan wel de lokale gemeenschap als verwesterd zal worden beschouwd of als iemand die de sociale, morele of religieuze normen heeft overschreden en de eventuele impact van dit alles op mogelijke risico's bij een terugkeer naar Afghanistan in het kader van de voormelde actuele objectieve landeninformatie en een toegeschreven verwestering of normoverschrijding.

5.9. Gelet op wat voorafgaat, kan de Raad, op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier, gezien de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van een verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet verder op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek.

Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeks-maatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 15 september 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO